

ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

ΕΥΑΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΟΥ — ΦΑΡΑΝΤΟΥ
Μαίας Δημοσ. Μαιευτηρίου Θεσ)νίκης

Ἡ μέρα τῆς μητέρας. Μέρα χαρούμενη καὶ συγκινητικὴ γιὰ ὅλους. Μικροὺς καὶ μεγάλους.

Τὸ γεγονός αὐτὸ δίνει ἀφορμὴ γιὰ μιὰ ψηλάφηση τοῦ μεγάλου συμβολισμοῦ ποὺ περιέχεται στὴ λέξη ΜΑΝΑ τὴν πιὸ γλυκειά, τὴν πιὸ ἱερὴ μορφή ποὺ ἀτενίζει τὸ βλέμμα τοῦ νεογέννητου καὶ τὸ πρῶτο - πρῶτο ὄνομα ποὺ θὰ ψελλίσουν τὰ ἀγνὰ παιδικὰ χεῖλη, στὸν πόνο καὶ στὴν χαρά.

Τῆς ἀξίζει κάθε τιμὴ καὶ κάθε σεβασμός. Εἶναι ἡ παιδαγωγός, ὁ κοινωνικὸς ἀναμορφωτὴς καὶ δημιουργὸς ἠθικοῦ Πολιτισμοῦ. Εἶναι ἡ ἀρχόντισσα τοῦ σπιτιοῦ καὶ ἡ δέσποινα τοῦ οἴκου. Αὐτὴ δημιουργεῖ καὶ ἐνσαρκώνει. Βάζει τὴν σφραγίδα τῆς σὲ ὅλη τὴν πνευματικὴ, συναισθηματικὴ καὶ κοινωνικὴ ζωὴ τοῦ παιδιοῦ. Εἶναι «τὸ ἅγιο ὑφάδι ποὺ ὑφαίνεται ἡ ζωὴ».

Ἐκτὸς τὰ πανάρχαια ἀκόμη χρόνια ἡ μητέρα βρίσκεται στὸν μῦθο, στὴ λαϊκὴ παράδοση, στὸ τραγούδι. Ἡ ἅγια τῆς μορφή ἔχει ἐμπνεύσει ἀριστουργήματα στὴν παγκόσμια λογοτεχνία (κυρίως στὴν ποίηση), στὴν τέχνη, στὴν μουσικὴ. Δὲν ὑπάρχει πρόσωπο πάνω στὴ γῆ ποὺ νὰ τιμῆθηκε καὶ νὰ λυτρώθηκε τόσο, ὅσο ἡ Μάνα. Ἡ Ἑλληνικὴ ποίησι κοσμεῖ καὶ λαμπρύνει τὴν παγκόσμια λογοτεχνία μὲ ὑπέροχα ἀφιερῶματα στὴ Μάνα. Κι ἀνάμεσα σ' αὐτὰ ξεχωρίζουμε τὰ ποιήματα τοῦ Παλαμᾶ, τοῦ Κρυστάλλη, τοῦ Βιζυηνοῦ, τοῦ Δροσίνη, τοῦ Πολέμη, τῆς Πολυδούρη τῆς Μυρτιώτισσας καὶ τόσων ἄλλων καὶ ποὺ νὰ θέλαμε νὰ τοὺς ἀναφέρουμε ὁ ἄνθρωπος δὲν ἀρκεῖ. Ἐπιλέξαμε ὀρισμένα ἀν-

τιπροσωπευτικὰ ἀποσπάσματα ἴσα - ἴσα γιὰ νὰ δώσουμε τὴν πολυμορφὴ φωτεινὴ εἰκόνα τῆς Μάνας, ἔτσι ὅπως τὴν εἶδαν οἱ ποιητὲς μας καὶ ὅπως φαντάζει σὲ μᾶς.

Καὶ εἶναι γιὰ τὸν Παλαμᾶ, τὸν μεγάλο ἐθνικὸ βάρδο καὶ ὄραματιστὴ, πηγὴ τῆς ζωῆς :

ᾠδὴ Μητέρα τῆς ζωῆς
γεννήτρα καὶ τεχνίτρα.
Ἄλαλάζει ἀγνάντια σου
ἡ μοῖρα ἡ καταλύτρα.

Ἄγκυρα σωτηρίας τοῦ Παπαδιαμάντη:
Ἐγὼ βαρκούλα μοναχὴ, βαρκούλ' ἀπο-
(δαρμένη
μέσα στὸ πέλαγο ἀνοιχτό, σὲ θάλασσα
(ἀφρισμένη
Παλεύω μὲ τὰ κύματα χωρὶς πανί, τιμόνι
κι ἄλλη δὲν ἔχω ἄγκυρα πλὴν τὴν εὐχὴ σου
(μόνη.

Μορφή παρήγορη γιὰ τὸν Β:ζυηνό:

Γιὰ εὐτυχία ἐμπήκα γιὰ ζωῆς χαρά.
Κι ἂν ἐτυχῆ κανένας δὲν μ' ἐκάλει
χαρὰ τὸ εἶχα καὶ τὸ βράδυ στὴ φωλιά
ἀμέριμνο νὰ γέρνω τὸ κεφάλι
στὴν ἁγιασμένη τῆς μανούλας μου
(ἀγκαλιά.

Γιὰ τὸν Δροσίνη εἶναι τελευταῖο κατα-
φύγιο:

Ἐκεῖ ποὺ τῶρα ἐσὺ κοιμᾶσαι ἀξύπνητη
τὰ γόνατά μου σέρνω ἀποσταμένα,
νὰ κοιμηθῶ κοντὰ σου: Ἐτέλειωσε
τὸ παραμῦθι τῆς ζωῆς γιὰ μένα.

Καπετάνισσα είναι για τὸν Ἅγι Θέρο:
Τιμονεύει ἡ μητέρα τοῦ σπιτιοῦ τὸ καράδι·
σαββατόβραδο πάντα τὸ καντήλι τ' ἀνάβει
στὰ μικρὰ μαθητούδια
ἐπιδέξια τοὺς φκιάνει λιχουδιές καὶ κα-
(λούδια.

Φύλακας ἄγγελος για τὸν καθένα μας:
Μανούλα μου ποὺ ἔρχεσαι ἀκόμα στὰ ὄ-
(νειρά μου
νὰ μοῦ χαϊδέψης στὰ μαλλιά, νὰ μὲ παρη-
(γορήσης...
Κι ἀπόψε, μόλις κοιμηθῶ, ἔλα στὴν καμα-
(ρά μου,
στὰ παιδικὰ τὰ χρόνια μου νὰ μὲ ξαναγυ-
(ρίσης.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗ ΜΗΤΕΡΑ

Τὴν «Ἡμέρα τῆς Μητέρας» γιόρτασε τὸ Λύκειο Ἑλληνίδων. Συγκεκριμένα, στὶς 8 Μαΐου τὸ πρῶτ, στὸν κινηματογράφο «Παλλὰς», συγκεντρώθηκαν οἱ μητέρες τῶν Μορφωτικῶν Κέντρων τῶν Συνεργαζομένων Γυναικείων Σωματείων. Ἐγιναν ὁμιλίες καὶ ἀπαγγέλθηκαν ποιήματα γιὰ τὴ Μητέρα. Ἐπίσης προβλήθηκε κινηματογραφικὴ ταινία. Τέλος, μαθήτριες τῆς Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς προέπεμψαν τὶς μητέρες ψάλλοντας κατάλληλα τραγούδια. Τὴν ἐπομένη, ἐξ ἄλλου, ἔγινε δοξολογία στὴν Μητρόπολη καὶ ἀκολούθησε κατάθεση στεφάνου στὸ μνημεῖο τῆς μητέρας, στὴν πλατεία Ἑλενας Βενιζέλου, ἐκ μέρους τῶν «Γυναικείων Ὄργανώσεων» ἀπὸ τὴν Πρόεδρο τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων κ. Χρ. Κ. Καλλία.